

با این که این پیامبر عالی قدر، صاحب قدرت و پادشاهی بود، اما لباسی از مو می پوشید، و چون تاریکی شب همه جا را فرامی گرفت، دست ها را به گردن خود می بست و تا صبح از (ترس خدا) گریست، و غذایش را از فروش حصیر و بوریایی که با دست خود می بافت، تهیه می نمود و اگر درخواست قدرت از خدا کرد، صرفاً برای غلبه بر پادشاهان کافر بود، و گفته شده که منظور از «طلب قدرت» قناعت بوده است [۸].

حضرت سلیمان در برابر نعمت ها، از خداوند توفیق شکرگزاری خواست.

«رَبِّ أَوْزَعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ». «سوره احقاف، آیه ۱۵) و نعمت ها را وسیله ی آزمایش می دانست». «هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ». «سوره نمل، آیه ۴۰) و جذب هدایای بیگانگان نشد». «أَتَمِدُونَنِي بِمَالٍ». «سوره نمل، آیه ۳۶) و از فهم علمی مخصوص برخوردار بود». «فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ». «سوره انبیاء، آیه ۷۹) و با زبان پرندگان آشنا بود». «عَلَّمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ». «سوره نمل، آیه ۱۶) و از لشکریانش سان می دید». «وَ حُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ». «سوره نمل، آیه ۱۷) و پرندگان در خدمت او بودند». «وَ تَفَقَّدَ الطَّيْرَ». «سوره نمل، آیه ۲۰)

و از همه ی امکانات برای تبلیغ دین استفاده می کرد. (فرستادن نامه به وسیله ی پرنده) «أَذْهَبُ بِكِتَابِي هَذَا». «سوره نمل، آیه ۲۸) و دست اندرکاران او طی الارض داشتند». «قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ». «سوره نمل، آیه ۴۰) و حکومت بی نظیر داشت». «هَبْ لِي مَلَكًا لَا يُنْبِغِي لِي أَحَدٍ». «سوره ص، آیه ۳۵) و به حسن عاقبت و مقام والا نزد خداوند رسید». «وَ إِنْ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَ حُسْنُ مَآبٍ». «سوره ص، آیه ۲۵) و جن در خدمت او بود». «وَالشَّيَاطِينِ كُلِّ بَنَاءٍ وَ عَوَاصٍ». «سوره ص، آیه ۳۷)